

Beleidskader

Repatriëring vreemdelingen met een
tbs-maatregel

Openbaar

Colofon

Van	DJI ForZo/JJI Hoofdkantoor DJI Turfmarkt 147 2511 DP Den Haag Postbus 30132 2500 GC Den Haag www.forensischezorg.nl www.dji.nl
Auteur	Afdeling Beleid, Directie Beleid-en bestuursondersteuning
Titel	Repatriëring vreemdelingen met tbs-maatregel
Kenmerk	(PM)
Thema	tbs
Vervangt	Beleidskader repatriëring vreemdelingen met tbs-maatregel 2013 (kenmerk 353829)
Geldig vanaf	PM-2024

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	3
Inleiding	4
Doel	4
Herziening.....	5
Reikwijdte	5
1. (On)rechtmatig verblijf, ongewenstverklaring en inreisverbod	5
1.1 Niet langer rechtmatig verblijf	5
Proces	6
1.2 Inreisverbod.....	6
1.3 Ongewenstverklaring	7
2. Verlof	7
3. Mogelijkheden voor terugkeer.....	8
3.1 Strafoverdracht	8
3.1.1 Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS)	9
3.1.2 Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (WETS)	9
3.2 Repatriëring met beëindiging tbs door de Minister.....	9
3.2.1 Commissie Advisering Repatriëring Tbs-gestelden	10
3.2.2 Voorwaarden.....	10
3.2.3 Samenwerking.....	12
3.3 Repatriëring met beëindiging tbs door de rechter.....	13
3.4 Rangorde	13
4. Herleving van de tbs-maatregel	13
Afkortingenlijst	15
BIJLAGE	16
Verschillen WOTS en WETS	16
BIJLAGE	17
Relevante wetsartikelen vreemdelingenrecht	17
Artikel 8 Vw	17
Artikel 66a Vw	18
Artikel 67 Vw	19
Artikel 3.77 Vb	19
Artikel 3.86 Vb	21

Inleiding

Nederland kent een groep vreemdelingen met een tbs-dwangmaatregel maar zonder rechtmatig verblijf ons land. Dit kan zijn doordat ze eerder rechtmatig verblijf hadden dat is ingetrokken dan wel beëindigd of doordat ze nooit rechtmatig verblijf hebben gehad. Daarnaast kan het zo zijn dat ze ongewenst zijn verklaard of een inreisverbod opgelegd hebben gekregen (hoofdstuk 1).

Niet rechtmatig hier te lande verblijvende vreemdelingen aan wie een tbs-maatregel met bevel tot verpleging is opgelegd, krijgen een op hun situatie toegesneden behandeling. Dit gebeurt in een daarvoor aangewezen tbs-instelling. De behandeling en begeleiding zien op stabilisatie van de psychiatrische problematiek en - als dat veilig en verantwoord kan - resocialisatie gericht op het land van herkomst¹. Door het ontbreken van een verblijfsstatus is terugkeer in de Nederlandse samenleving niet mogelijk en zijn de mogelijkheden tot verlof beperkt (hoofdstuk 2).

Deze vreemdelingen moeten vertrekken uit Nederland. Dat kan op verschillende manieren. Onder bepaalde voorwaarden bestaat de mogelijkheid de tbs – en dus de vreemdeling - over te dragen aan het land van herkomst. Dit gebeurt via de weg van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS) of de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (WETS), de internationale verdragen rond het overdragen van strafvonnissen. Omdat hiermee de maatregel wordt overgenomen, geldt in veel gevallen dat dit het best recht doet aan de belangen van de Nederlandse en buitenlandse samenleving, waaronder vooral die van de slachtoffers en nabestaanden maar ook de belangen van de veroordeelde. Bovendien kent deze route de minste risico's. Deze route verdient daarom de voorkeur en de inzet moet dus allereerst daarop gericht zijn. Als zo'n overdracht echter niet mogelijk is gebleken, bestaat ook de mogelijkheid deze ter beschikking gestelden (tbs'ers) zonder verblijfsstatus met tussenkomst van de Minister van Justitie en Veiligheid² (hierna de Minister) of de rechter die de tbs-maatregel oplegde, te repatriëren naar het land van herkomst. Zij worden dan onder begeleiding van medewerkers van de tbs-instelling en de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) Nederland uit gezet (hoofdstuk 3).

Het kan voorkomen dat de vreemdeling na repatriëring terugkeert naar Nederland. Dat kan dan tot gevolg hebben dat de tbs herleeft, omdat die immers is beëindigd onder de voorwaarde dat de vreemdeling niet zou terugkeren (hoofdstuk 4).

Doel

Dit beleidskader heeft als doel betrokken ketenpartners te informeren over de meest actuele afwegingskaders en relevante wet- en regelgeving omtrent repatriëring van vreemdelingen zonder verblijfsstatus met een tbs-maatregel met bevel tot verpleging.

---

¹ In uitzonderlijke gevallen kan dit ook een ander (derde) land zijn, bijvoorbeeld als in het land van herkomst sprake is van een gewapend conflict en de familie waar de patiënt terecht kan elders woont.

² <https://wetten.overheid.nl/BWBR0044693/2021-03-01>

Herziening

Het vorige beleidskader³ werd in 2013 opgesteld naar aanleiding van nieuwe wetgeving die de Minister van Justitie en Veiligheid de mogelijkheid geeft de maatregel tbs met bevel tot verpleging tussentijds te beëindigen onder voorwaarde dat de vreemdeling Nederland verlaat en niet terugkeert. Tijdsverloop en enkele relevante ontwikkelingen zoals rechterlijke uitspraken en wijzigingen in wet- en regelgeving geven aanleiding het beleidskader te herzien. Met de publicatie van dit beleidskader komt het beleidskader uit 2013 te vervallen.

Reikwijdte

Dit beleidskader heeft betrekking op de repatriëring van vreemdelingen zonder rechtmatig verblijf in Nederland, in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet (Vw), dan wel vreemdelingen die enkel procedureel rechtmatig hebben in de zin van artikel 8 van de Vw, die zijn veroordeeld tot een tbs-maatregel met bevel tot verpleging. Dit beleidskader ziet dus niet op de groep met een tbs-maatregel met voorwaarden en de groep met voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging.

1. (On)rechtmatig verblijf, ongewenstverklaring en inreisverbod

De Immigratie en Naturalisatie Dienst (IND) beslist over de verblijfsstatus van een vreemdeling. De IND kent dus een verblijfsrecht toe, maar kan deze ook intrekken of beëindigen. Binnen de tbs verblijven zowel vreemdelingen met rechtmatig verblijf, als zonder rechtmatig verblijf. Sommige vreemdelingen hebben nooit rechtmatig verblijf gehad, maar altijd illegaal in Nederland verbleven. Van andere vreemdelingen kan gedurende de tbs, of al daarvoor, hun verblijfsrecht worden ingetrokken of een aanvraag tot verlenging hiervan worden afgewezen. Hieronder volgt een korte toelichting op een aantal besluiten die de IND kan nemen, met een korte omschrijving van het proces.

1.1 Niet langer rechtmatig verblijf

Op basis van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan het rechtmatig verblijf (verblijfsvergunning) worden geweigerd of ingetrokken op grond van de openbare orde wanneer een vreemdeling is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel (waaronder de tbs ex artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht). Als het gaat om verlenging van het verblijfsrecht of intrekking van het verblijfsrecht, wordt hierbij de duur van het rechtmatig verblijf gerelateerd aan de ernst van de inbreuk op de openbare orde. Dat betekent dat hoe langer de vreemdeling rechtmatig in Nederland verblijft, hoe zwaarder de straf of het totaal van straffen moet zijn om tot intrekking of weigering van het rechtmatig verblijf over te kunnen gaan. Dit wordt het principe van de glijdende schaal genoemd⁴. Voor tbs-gestelden telt de duur van de tbs-maatregel als weging mee voor de zwaarte van de straf⁵.

---

³ Met kenmerk 353829

⁴ Artikel 18 lid 1 onder e van de Vw jo 3.86 jo artikel 3.98 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) jo B1/6.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc)

⁵ B1/4.4 jo B1/6.2.3 van de Vc

Voor een burger van de Europese Unie en diens familieleden gelden andere regels. Op grond van EU-recht kan het rechtmatig verblijf van deze vreemdelingen worden beëindigd ter bescherming van de openbare orde of de openbare veiligheid.

Voor de meeste besluiten geldt dat de IND moet motiveren dat het gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt⁶.

Proces

Indien de IND overweegt tot het intrekken of beëindigen van rechtmatig verblijf over te gaan, zal doorgaans het volgende proces worden doorlopen.

De vreemdeling ontvangt allereerst een voornemen. Daarin staat onder meer waarom de IND overweegt tot het intrekken of beëindigen van het rechtmatig verblijf over te gaan. Als de IND daarbij ook een inreisverbod of ongewenstverklaring overweegt op te leggen (daarover later meer), wordt dat ook toegelicht. De vreemdeling (en zijn advocaat) zullen hierop mogen reageren (zienswijze). De IND zal de vreemdeling op enig moment in de intrekingsprocedure moeten spreken om een zorgvuldig besluit te kunnen nemen (gehoor).

De IND is verplicht om bij ieder besluit over het verblijfsrecht rekening te houden met de eventuele gevolgen van dat besluit op de tbs behandeling en de repatrieerbaarheid van de vreemdeling.

Na het voornemen, het gehoor en de zienswijze, volgt het besluit. Tegen dat besluit kan de vreemdeling rechtsmiddelen aanwenden. Afhankelijk van het verloop daarvan en de uitkomsten, kan zo'n proces dus langer of korter duren. Theoretisch kan het dus een aantal maanden maar ook een aantal jaar duren voordat de vreemdeling daadwerkelijk gepatrieerd zou kunnen worden.

1.2 Inreisverbod

Een inreisverbod is een verbod op toegang tot en verblijf op het grondgebied van de hele EU. Er zijn lichte en zware inreisverboden. Die termen hebben te maken met de redenen waaronder het inreisverbod kan worden opgelegd⁷, met de duur ervan en met de (rechts)gevolgen daarvan. Een derdelander-vreemdeling⁸ kan bijvoorbeeld een licht inreisverbod worden opgelegd indien hij illegaal in Nederland verblijft en aan hem om die reden een terugkeerbesluit is uitgevaardigd. Dit inreisverbod geldt meestal voor 2 jaar. Indien de derdelander-vreemdeling een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de openbare veiligheid of de nationale veiligheid⁹, kan een zwaar inreisverbod worden opgelegd. Er wordt dan getoetst aan het eerdergenoemde openbare orde criterium: het gedrag dient een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een

---

⁶ RICHTLIJN 2004/38/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (Verblijfsrichtlijn)

⁷ Zie A4/2.1 van de Vc

⁸ Persoon met een andere nationaliteit dan die van één van de lidstaten van de Europese Unie, Noorwegen, IJsland, Liechtenstein of Zwitserland

⁹ RICHTLIJN 2008/115/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Terugkeerrichtlijn)

fundamenteel belang van de samenleving te vormen. Dit zware inreisverbod wordt opgelegd voor meer dan 5 jaar en maximaal 20 jaar.

1.3 Ongewenstverklaring

Een vreemdeling kan ongewenst worden verklaard wanneer hij geen inreisverbod opgelegd kan krijgen¹⁰ en om verschillende redenen. Zo kan een ongewenstverklaring worden opgelegd als hij onherroepelijk is veroordeeld voor een misdrijf waarop een maximale gevangenisstraf van drie jaar of meer staat, of wanneer de rechter een tbs-maatregel heeft opgelegd. Een ongewenstverklaring kan ook worden opgelegd als de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en de vreemdeling geen rechtmatig verblijf meer heeft zoals bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw. De ongewenstverklaring is een Nederlandse bestuursrechtelijke maatregel. Een vreemdeling met een ongewenstverklaring mag niet (langer) in Nederland verblijven en kan geen rechtmatig verblijf hebben. Een vreemdeling die ondanks de ongewenstverklaring toch in Nederland verblijft (met uitzondering van een asielaanvraag), zolang de ongewenstverklaring voortduurt, kan strafrechtelijk vervolgd worden door het OM.

2. Verlof

Vreemdelingen zonder rechtmatig verblijf mogen volgens het vreemdelingenrecht niet vrijelijk in de Nederlandse samenleving verkeren. Volgens de Verlofregeling tbs heeft een tbs-gestelde echter recht op verlof in het kader van zijn resocialisatie. Tot 14 januari 2022¹¹ werden verlofaanvragen van vreemdelingen met een tbs-dwangmaatregel zonder rechtmatig verblijf en zonder zicht op repatriëring, geweigerd met als motivatie dat zij op basis van dit uitgangspunt niet kunnen resocialiseren. Enkel voor vreemdelingen zonder rechtmatig verblijf voor wie begeleid verlof noodzakelijk is ten behoeve van het vertrek uit Nederland, kon dat verlof na expliciete toestemming van de Minister worden toegekend.

Met de wijziging van artikel 2, zesde lid onder a, van de Verlofregeling tbs is de mogelijkheid tot het aanvragen van een machtiging voor begeleid verlof verruimd. Verlof is nu mogelijk in alle gevallen waarin dat vanuit behandelooqpunt geïndiceerd is en veilig en verantwoord kan worden vormgegeven.

Ook voor tbs-gestelden waarvan vertrek naar het land van herkomst op korte termijn niet mogelijk is, maar verlof om behandelinhoudelijke redenen wel geïndiceerd is, kan sinds de wijziging een machtiging voor begeleid verlof worden aangevraagd. Het verlof is daarmee specifiek bedoeld ter voorbereiding op verantwoorde terugkeer naar het land van herkomst.

Met het vervallen van artikel 6, derde lid, van de Verlofregeling tbs is de procedure voor het aanvragen van een verlofmachtiging voor vreemdelingen zonder rechtmatig verblijf gelijkgesteld aan de procedure voor niet-vreemdelingen. Dit betekent dat advisering door het Adviescollege Verloftoetsing tbs (AVT) verplicht is voor een aanvraag begeleid verlof ten behoeve van een

---

¹⁰ Dat is het geval voor Unieburgers, diens familieleden (zie WI 2023/3), Dublinclaimanten, grensgeweigerden en derdelanders die op het moment van het besluit niet (meer) in Nederland zijn en ook niet in een andere lidstaat verblijven met Nederlands verblijfsrecht dat wordt ingetrokken.

¹¹ Datum inwerkingtreding van de wijziging van de Verlofregeling tbs, <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2022-545.html>

vreemdeling zonder rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 2, zesde lid onder a. Het AVT toetst alle verlofaanvragen op veiligheid en de kans op herhaling van delictgedrag en brengt hierover advies uit aan de Minister. Het is aan de Minister zelf te bepalen of hij de vreemdeling al dan niet verlof toekent.

Voor de verlofaanvraag voor vreemdelingen zonder verblijfsrecht zijn in het format verlofaanvragen¹² vragen opgenomen over de noodzaak van begeleid verlof in het kader van de repatriëring dan wel met het oog op een toekomstige resocialisatie in het land van herkomst. Ook is een vraag opgenomen over de houding (responsiviteit) van de tbs-gestelde vreemdeling ten aanzien van zijn behandeling gericht op terugkeer naar het land van herkomst.

3. Mogelijkheden voor terugkeer

Voor de terugkeer van een tbs-gestelde naar het land van herkomst staan twee verschillende wegen¹³ open:

1. Strafoverdracht op grond van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS) of de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (WETS).
2. Repatriëring met toepassing van:
  - a. Artikel 6:2:18 van het WvSv, waarbij de tbs-maatregel door de Minister wordt beëindigd en de vreemdeling wordt gerepatriëerd naar het land van herkomst of
  - b. Artikel 6:6:10b van het WvSv, waarbij de tbs-maatregel door de rechter wordt beëindigd en de vreemdeling wordt gerepatriëerd naar het land van herkomst.

Dit beleidskader ziet op repatriëring. Voordat daar echter aan toe kan worden gekomen, moet eerst gekeken worden of overdracht tot de mogelijkheden behoort. Hieronder zal daarom allereerst toelichting worden gegeven op de route van de WOTS en de WETS.

3.1 Strafoverdracht

Strafoverdracht op grond van de WOTS en WETS heeft als doel de resocialisatie van vreemdelingen in de strafrechtsketen (VRIS) en/of met een tbs-maatregel te bevorderen. Door de vreemdeling mét de tenuitvoerlegging van de maatregel over te dragen aan zijn land van herkomst kan de vreemdeling vanuit het strafrechtelijk kader worden voorbereid op terugkeer in die samenleving.

De Afdeling Internationale Overdracht Strafvonnissen (IOS) van de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) is verantwoordelijk voor de aanvragen voor overdracht. IOS/DJI maakt een dossier aan en onderzoekt of overdracht mogelijk is. Het OM wordt verzocht een advies uit te brengen. Daarin dient onder meer aandacht te worden besteed aan de vraag of lopende onderzoeken, lopende strafzaken en het belang van slachtoffers aan overdracht in de weg staan. Als een procedure voor strafoverdracht wordt gestart, wordt bovendien het Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen van het Centraal Justitieel Incassobureau (AICE/CJIB) geïnformeerd en om advies

---

¹² <https://www.forensischezorg.nl/beleid/beleidsdocumenten-en-kaders/formats-tbs>

¹³ Zie ook het stroomschema in de bijlage of op <https://www.forensischezorg.nl/beleid/beleidsdocumenten-en-kaders/repatri%C3%ABring-vreemdelingen-in-de-tbs>

gevraagd. IOS doet vervolgens het verzoek tot overdracht aan het land van herkomst. Ook monitort IOS met de ketenpartners de voortgang van de overdracht. Als blijkt dat er geen of te weinig voortgang is, kan worden besloten de CART procedure (paragraaf 3.2) te starten. Ook als het land van herkomst het verzoek om overdracht af wijst, kan worden besloten de CART procedure te starten. IOS informeert de kliniek, het AICE en de CART hierover en sluit het dossier.

3.1.1 Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis (WOTS)

De WOTS is de Nederlandse regeling waarin vermeld staat dat elke overbrenging in eerste instantie gebaseerd dient te zijn op een verdrag¹⁴. Dit kan een verdrag tussen twee landen (bilateraal) maar ook een verdrag tussen meerdere landen (multilateraal) zijn. De WOTS geldt dus voor de landen waar Nederland een apart verdrag mee heeft en voor meer dan zestig landen in de wereld¹⁵ die het Verdrag inzake de overbrenging van gevonniste personen (VOGP) hebben ondertekend. De meeste van deze landen¹⁶ hebben bovendien ook het aanvullend protocol¹⁷ bij dit verdrag ondertekend.

Het uitgangspunt bij de WOTS is dat de veroordeelde instemt met een strafoverdracht. Instemming van de tbs-gestelde is niet vereist als aan betrokkene een inreisverbod is opgelegd of ongewenst is verklaard en het andere land is aangesloten bij het Aanvullend Protocol¹⁸.

3.1.2 Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (WETS)

Binnen de EU is in alle landen een strafoverdracht gebaseerd op het Kaderbesluit 2008/909/JBZ¹⁹. Hierdoor is de procedure voor een strafoverdracht met alle EU landen gebaseerd op dezelfde regelgeving. Vrijwel alle landen binnen de EU hebben dit kaderbesluit geïmplementeerd in hun nationale wetgeving. In Nederland is dat de WETS. Hiermee is het mogelijk geworden de overdracht van vonnissen soepeler en sneller te laten verlopen tussen de lidstaten van de EU. Kenmerkend is het groundbeginsel van de wederzijdse erkenning. Besluit de lidstaat van veroordeling de tenuitvoerlegging van zijn vonnis over te dragen, dan is de beoogde lidstaat van tenuitvoerlegging gehouden het vonnis te erkennen. Dat betekent dat in beginsel de opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel ten uitvoer wordt gelegd. Daar zijn slechts een paar uitzonderingen op (weigeringsgronden). Indien van zo'n uitzondering sprake is, vindt geen strafoverdracht plaats²⁰.

3.2 Repatriëring met beëindiging tbs door de Minister

De Minister kan op grond van artikel 6:2:18 van het WvSv de repatriëring initiëren. Wanneer de tbs-instelling aan de Minister meldt dat in het land van herkomst een passende voorziening beschikbaar is die gericht is op vermindering van de psychiatrische stoornis en het daarmee samenhangende

---

¹⁴ Op grond van de WOTS is er overigens wel een mogelijkheid om buiten een verdrag om (verdragloos) een strafoverdracht te initiëren. Gezien de complexiteit en de lange duur van een buitenverdragsrechtelijke overdracht, heeft dit in de praktijk vrijwel nooit plaatsgevonden.

¹⁵ <https://verdragenbank.overheid.nl/nl/Verdrag/Details/000206#Partijen>

¹⁶ <https://verdragenbank.overheid.nl/nl/Verdrag/Details/008209.html#Partijen>

¹⁷ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0001542/2002-10-01>

¹⁸ Omdat niet alle landen tevens het aanvullend protocol hebben ondertekend, is in geval van een overdracht aan een land dat niet heeft ondertekend, wel in alle gevallen instemming vereist.

¹⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A32008F0909>

²⁰ Artikel 2:13 en 2:14 van de WETS <https://wetten.overheid.nl/BWBR0031814/2021-04-01>

recidivegevaar, kan de Minister de tbs-maatregel met dwangverpleging beëindigen ten behoeve van de repatriëring. Voorwaarde daarbij is dat de vreemdeling Nederland verlaat en niet terugkeert²¹. Wanneer de Minister voornemens is om de tbs voorwaardelijk te beëindigen kan hij hierover advies vragen aan het OM.

3.2.1 Commissie Advisering Repatriëring Tbs-gestelden

Ten behoeve van de toetsing van de aanvraag en de voorwaarden is de Commissie Advisering Repatriëring Tbs-gestelden (CART) ingesteld, bestaande uit leden van diverse geledingen (DT&V, AVIM, IND en DJI), met ervaring op het gebied van repatriëring en risicomangement.

De CART-route houdt in dat er geen straf wordt overgedragen, zoals bij de WOTS en de WETS, maar dat de tbs-maatregel wordt beëindigd onder de voorwaarde dat de vreemdeling Nederland zal verlaten en niet zal terugkeren naar Nederland.

De CART toetst een aanvraag tot repatriëring van de tbs-instelling aan de hand van diverse voorwaarden (zie § 3.2.2). Daarop adviseert de CART de divisiedirecteur van de Divisie Individuele Zaken (DIZ) van de DJI die via mandaatverlening bevoegd is om namens de Minister hierop een (voorgenomen) besluit te nemen.

In grote lijnen wordt daarbij de volgende procedure gevolgd:

- De tbs-instelling stelt de aanvraag voor repatriëring op en dient deze in bij de CART.
- De CART toetst de aanvraag – onder meer aan toepasselijke wet- en regelgeving - en organiseert een hoorzitting. Zij nodigt hiervoor de betrokken medewerkers van de tbs-instelling uit. Van een hoorzitting kan de CART afzien indien de CART unaniem meent dat een hoorzitting niet nodig is. De aanvraag wordt in dat geval schriftelijk afgehandeld.
- De CART adviseert aan de divisiedirecteur DIZ/DJI.
- Indien de Minister het voornemen heeft om de tbs te beëindigen, stelt hij de vreemdeling van dit voornemen in kennis.
- Tegen dit voorgenomen besluit kan de vreemdeling een bezwaarschrift indienen bij het gerecht dat de tbs met verpleging van overheidswege heeft opgelegd²².
- Als de Minister het besluit heeft getekend, wordt de vreemdeling in samenwerking tussen de tbs-inrichting en de DT&V gerepatriëerd.

NB. De CART stelt instemming van de tbs gestelde vreemdeling met diens repatriëring formeel niet als vereiste. De ervaring leert echter dat in geval van een adviesaanvraag van de tbs-instelling bij de CART tot beëindiging van de tbs en repatriëring de vreemdeling doorgaans hieraan heeft meegewerkt c.q. zijn instemming heeft verleend.

3.2.2 Voorwaarden

Getoetst dient in ieder geval te worden of de voorgenomen repatriëring voldoet aan de volgende voorwaarden.

---

²¹ Terugkeer doet de tbs-maatregel in beginsel herleven, zie hoofdstuk 5.

²² Artikel 6:2:18, vijfde lid, van het WvSv stelt dat het bezwaar bij het gerecht, *dat in hoogste feitelijke instantie* de tbs met verpleging van overheidswege heeft opgelegd, moet worden ingediend. Dat kan dus zowel een Rechtbank als een Gerechtshof zijn, hetgeen afhankelijk is van de zaak.

Vereiste informatie

Bij de aanvraag tot beëindiging van de tbs worden in ieder geval gevoegd:

- Informatie over de passende voorziening (hierna meer daarover);
- Een bericht vanuit de IND waaruit blijkt dat de vreemdeling onrechtmatig in Nederland verblijft;
- Een verklaring van de directeur van DIZ of hoofd IOS/DIZ dat overdracht van het strafvonnis onmogelijk is dan wel te langdurig en/of te onzeker is;
- Een ambtsbericht van het OM dat het de repatriëring verantwoord acht;
- Een verklaring van DT&V dat reispapieren beschikbaar zijn en betrokkene dus uitgezet kan worden naar het beoogde land; en
- Afspraken in geval van financiering door Nederland.

Passende voorziening

Voordat een vreemdeling daadwerkelijk kan worden gerepatriëerd, moet een passende voorziening in het land van herkomst zijn geregeld. De passende voorziening moet in ieder geval gericht zijn op vermindering/stabilisatie van de stoornis en het daarmee samenhangende recidivegevaar (artikel 6:2:18, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering (WvSv)). Van groot belang is verder dat het land van herkomst geen 'onvoorziene risico's' loopt. Bij repatriëring worden dus ook de eventuele risico's voor de samenleving van het land van herkomst meegewogen. Bij twijfel daarover, vindt geen repatriëring plaats.

Er kan dus alleen repatriëring plaatsvinden als in het land van herkomst passende voorzieningen zijn getroffen. Daarbij kunnen de maatstaven voor wat passende voorzieningen zijn, per land verschillen. Uitgangspunt is dat de passende voorziening naar lokale maatstaven toereikend is voor de betreffende patiënt en de aard van diens stoornis. Daarbij geldt dat de mate van zorg die verleend moet worden, moet voldoen aan de (wettelijke) normen en waarden van dat land.

In Nederland is de zorg voor psychiatrische patiënten vastgelegd in wet- en regelgeving (onder meer in de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO), de Wet verplichte Geestelijke Gezondheidszorg (WvGGZ) en de Wet zorg en dwang (Wzd)). In veel landen van herkomst is deze zorg niet vergelijkbaar vastgelegd. Het kan zo zijn dat enkel sprake is van een basaal niveau van veiligheid en zorg, en dat naast officiële instanties in veel gevallen familieleden een belangrijke rol spelen. Per geval moet worden beoordeeld of de geboden opvang naar lokale maatstaven voldoende veiligheid en zorg biedt. Dat basisniveau van veiligheid en zorg moet voor mensen met een tbs-dwangmaatregel echter wel voldoen aan de eerdergenoemde eisen van artikel 6:2:18, tweede lid, van het WvSv.

Aansluiten op toekomstige zorg

Bij repatriëring wordt gelet op voorgaande voornamelijk ingezet op overbrugging van zorg. Dat gebeurt vanuit de Nederlandse tbs-instelling naar de reguliere (forensische) GGZ in het land van herkomst. Voor een goede en succesvolle overbrugging is het noodzakelijk om nauwkeurige informatie over de lokale zorg in te winnen. Toekomstige behandelaars, zorgverleners en familieleden worden zo vroeg mogelijk geïnformeerd. Medewerkers van de tbs-klinieken proberen in

Nederland mogelijkheden te vinden en contacten te leggen in het land van herkomst zodat aangesloten kan worden bij de zorg en behandeling in het land van herkomst.

Nazorg

In de eerste zes maanden na uitzetting spant de Nederlandse kliniek die de repatriëring heeft gecoördineerd zich in om informatie in te winnen over c.q. toe te zien op de naleving van eventueel gemaakte afspraken door de kliniek in het land van herkomst. Voorts kan zijn overeengekomen dat Nederland in die periode nog een deel van de kosten van de behandeling betaalt.

Voorwaardelijke invrijheidstelling

Wanneer zowel een gevangenisstraf als tbs met dwangverpleging is opgelegd, zal geen repatriëring met gebruikmaking van de procedure tot beëindiging van de tbs-maatregel plaatsvinden vóór de datum van voorwaardelijke invrijheidstelling.

3.2.3 Samenwerking

Repatriëring komt tot stand door een samenwerking tussen de instelling waar de vreemdeling verblijft en de DT&V. Daartoe zijn samenwerkingsafspraken gemaakt. Bij deze afspraken wordt aansluiting gezocht bij en rekening gehouden met wat in de ketenprocesbeschrijving VRIS is opgenomen. Op termijn wordt een ketenprocesbeschrijving vreemdelingen in tbs vastgesteld.

Globaal genomen kunnen de volgende taken en verdeling worden beschreven.

De behandelaar stelt (met de patiënt) behandeldoel(en) vast. Daarbij wordt rekening gehouden met de verblijfsstatus van de patiënt.

Indien een vreemdeling die in een tbs-instelling verblijft onrechtmatig in Nederland is of als de vreemdeling een negatief besluit krijgt van de IND, wordt de DT&V hiervan op de hoogte gesteld.

De specialistische medewerker van het FPC zoekt naar een passende voorziening in het land van herkomst. Die legt ook het contact en onderhoudt dit contact.

Afhankelijk van de vertrektermijn en eventuele openstaande rechtsmiddelen kan het zo zijn dat de onrechtmatigheid van het verblijf van de vreemdeling nog (procedureel) niet onherroepelijk is geworden. De DT&V kan in zo'n geval echter al wel voorbereidende vertrekhandelingen verrichten. Dit is wel mede afhankelijk van de behandeling. Dit kunnen onder meer de volgende handelingen inhouden:

- Het voeren van vertrekgesprekken;
- Het - indien nodig – regelen van reisdocumenten en tickets;
- Het verkrijgen van een 'fit to fly'-verklaring;
- Het eventueel regelen van escorts (Koninklijke Marechaussee).

Eventuele voorzieningen voor onderweg zoals medicatie en/of een meereizend (psychiatrisch) verpleegkundige worden door de instelling geregeld.

3.3 Repatriëring met beëindiging tbs door de rechter

Naast de beëindiging door de Minister kan de maatregel tbs met dwangverpleging ook door de strafrechter worden beëindigd. Dit kan op vordering van het OM of op eigen initiatief van de rechter (artikel 6:6:10b van het WvSv). Aanleiding hiervoor is meestal informatie van het Forensisch Psychiatrisch Centrum (FPC) waarin wordt aangegeven dat er een passende voorziening in het land van herkomst beschikbaar is. Deze vordering kan op elk moment gedurende de looptijd van de tbs-maatregel worden ingediend.

3.4 Rangorde

Het is van belang om per zaak goed voor ogen te hebben waarmee de veiligheid van zowel Nederland als het land van herkomst het beste is gediend en waarmee de eventuele risico's zo veel mogelijk worden beperkt. De mogelijkheid om het strafvonnis van een vreemdeling met een tbs-maatregel over te dragen aan het land van herkomst verdient daarom de voorkeur. De behandeling – in gesloten setting - wordt dan immers overgenomen, terwijl de vreemdeling als gevolg van repatriëring veel meer vrijheid zal krijgen.

Zeker in geval van burgers van de Europese Unie heeft daarom vertrek door middel van overdracht de voorkeur, omdat zij makkelijker vrij door Europa kunnen reizen en dus makkelijker Nederland weer kunnen binnenkomen.

Daar komt bij dat overdracht van de straf en/of maatregel in veel gevallen het meest recht doet aan de belangen van de slachtoffers en nabestaanden.

In eerste instantie moet dus worden onderzocht of overdracht met behulp van de WOTS of de WETS mogelijk is. Gebleken is echter dat dit voor vreemdelingen met een tbs-maatregel in de praktijk – zeker buiten de EU - lastig kan worden toegepast. Dit komt voornamelijk doordat de Nederlandse tbs-maatregel (of een vergelijkbare maatregel) en het combinatievonnis in met name landen buiten de EU niet of nauwelijks voorkomen²³. Deze kunnen niet of lastig worden omgezet naar een alternatieve, passende juridische maatregel van het betreffende land van herkomst. Gebleken is dan ook dat deze route, zeker voor de groep derdelander-vreemdelingen, het minst effectief is. In de praktijk wordt er daarom vaak parallel aan dit traject al onderzoek gedaan naar de mogelijkheid van repatriëring.

4. Herleving van de tbs-maatregel

Het kan voorkomen dat de vreemdeling na repatriëring toch terugkeert naar Nederland. In de meeste gevallen zal de (vreemdelingen)politie of de Koninklijke Marechaussee de terugkeer van de vreemdeling signaleren en de officier van justitie van het executerend parket hierover informeren. De vreemdeling moet dan aangehouden worden²⁴. De officier dient een vordering tot voorlopige hervatting van de verpleging in bij de rechter-commissaris en een vordering tot hervatting van de verpleging bij de rechtbank²⁵.

---

²³ Europese landen kennen doorgaans wel een aan tbs vergelijkbare maatregel. De omzetting van de maatregel en de bereidheid de maatregel over te nemen vergt echter wel tijd en overtuigingskracht.

²⁴ Artikel 6:3:15 van het WvSv

²⁵ Het gaat dan om de rechtbank die in eerste aanleg kennis genomen heeft van het misdrijf ter zake waarvan de tbs destijds is gelast (artikel 6:6:1 van het WvSv).

Wanneer een vordering tot hervatting van de verpleging wordt ingediend binnen vier maanden voor het tijdstip waarop de tbs door tijdsverloop eindigt, kan daarbij een vordering tot verlenging van de tbs worden ingediend (artikel 6:6:11, tweede lid, van het WvSv).

Wanneer de rechtbank de vordering tot hervatting toewijst, zal de verpleging weer opgestart worden. De tbs-gestelde wordt dan weer in een FPC geplaatst. Tegen de beslissing van de rechtbank is appel mogelijk bij de Penitentiaire kamer van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (artikel 6:6:15 van het WvSv).

Als de rechtbank de vordering tot hervatting van de verpleging afwijst, eindigt de herleefde tbs (artikel 6:6:10b, derde lid, van het WvSv). Dit zal dan in veel gevallen betekenen dat de vreemdeling in vreemdelingenbewaring wordt geplaatst en dat vanuit de DT&V aan terugkeer zal worden gewerkt.

Afkortingenlijst

AICE/CJIB	Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen van het Centraal Justitieel Incassobureau
AVIM	Afdeling Vreemdelingenpolitie, Identificatie en Mensenhandel
AVT	Adviescollege Verloftoetsing tbs
CART	Commissie Advisering Repatriëring Tbs-gestelden
DIZ/DJI	Divisie Individuele Zaken van de Dienst Justitiële Inrichtingen
DJI	Dienst Justitiële Inrichtingen
DT&V	Dienst Terugkeer en Vertrek
EU	Europese Unie
EVRM	Europees Verdrag voor de rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden
FPC	Forensisch Psychiatrisch Centrum
GGZ	Geestelijke Gezondheidszorg
IND	Immigratie en Naturalisatiedienst
IOS/DJI	Afdeling Internationale Overdracht Strafvonnissen van Dienst Justitiële Inrichtingen
OM	Openbaar Ministerie
RSJ	Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdzorg
VOGP	Verdrag Overbrenging Gevonniste Personen
Vb	Vreemdelingenbesluit
Vc	Vreemdelingencirculaire
VRIS	Vreemdelingen in Strafrecht
Vw	Vreemdelingenwet
WvSr	Wetboek van Strafrecht
WvSv	Wetboek van Strafvordering
WGBO	Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst
WOTS	Wet overdracht tenuitvoerlegging straffonnissen
Wvggz	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg
WETS	Wet Wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties
WZD	Wet zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten

BIJLAGE

Verschillen WOTS en WETS

Onderwerp	WOTS	WETS
Verplichting	Geen verplichting tot erkennen en/of overnemen van de tenuitvoerlegging, ook niet wanneer betrokkene ongewenst is verklaard	Verplichting tot erkennen en overnemen van de tenuitvoerlegging indien: <ol style="list-style-type: none"> 1. Betrokkene de nationaliteit van het land van herkomst heeft en voorafgaand aan de veroordeling in dat land woonde 2. betrokkene de nationaliteit van het land van herkomst heeft en ongewenst is verklaard in Nederland
Weigeringsgronden	Mogelijkheden weigering zijn in feite onbeperkt	Limitatieve mogelijkheden voor het weigeren van de erkenning (erkenning, tenzij). Weigering in geval van een maatregel is mogelijk als deze niet kan worden uitgevoerd.
Instemming veroordeelde	Instemming veroordeelde vereist tenzij betrokkene ongewenst is verklaard (en het land van tenuitvoerlegging het Aanvullend Protocol heeft getekend)	Instemming veroordeelde niet vereist in geval van een verplichte overdracht (zie hierboven onder 'verplichting')
Dubbele strafbaarheid	Dubbele strafbaarheid is vereist	De eis van dubbele strafbaarheid wordt beperkt, maar lidstaten kunnen opteren om deze te behouden
Aanpassing straf	De tenuitvoerlegging van de straf kan volgens twee procedures: <ol style="list-style-type: none"> (1) de omzettingsprocedure (2) de voortgezette tenuitvoerlegging 	De tenuitvoerlegging van de straf vindt altijd plaats volgens de procedure van de voortgezette tenuitvoerlegging. In het geval van maatregelen betekent dit altijd een vorm van aanpassing
Toepasselijk recht	Recht van het land van tenuitvoerlegging	Recht van het land van tenuitvoerlegging, waarbij rekening kan worden gehouden met v.i.-tijdstip in land van veroordeling
Termijnen	Geen	Termijnen voor erkenning (90 dagen) en overbrenging (30 dagen)

BIJLAGE

Relevante wetsartikelen vreemdelingenrecht

Artikel 8 Vw

De vreemdeling heeft in Nederland uitsluitend rechtmatig verblijf:

- a.** op grond van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in [artikel 14](#);
- b.** op grond van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in [artikel 20](#), of een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen als bedoeld in [artikel 45a](#) indien op het aan de vreemdeling verschaft document, bedoeld in [artikel 9](#), geen aantekening als bedoeld in [artikel 45c, eerste lid](#), is geplaatst;
- c.** op grond van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in [artikel 28](#);
- d.** op grond van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in [artikel 33](#), of een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen als bedoeld in [artikel 45a](#) indien op het aan de vreemdeling verschaft document, bedoeld in [artikel 9](#), de aantekening, bedoeld in [artikel 45c, eerste lid](#), is geplaatst;
- e.** als gemeenschapsonderdaan zolang deze onderdaan verblijf houdt op grond van een regeling krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dan wel de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;
- f.** in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de [artikelen 14](#) en [28](#), terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;
- g.** in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de [artikelen 20](#), [33](#) en [45a](#), of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in de [artikelen 14](#) en [28](#), of een wijziging ervan, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;
- h.** in afwachting van de beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist;
- i.** gedurende de vrije termijn, bedoeld in [artikel 12](#), zolang het verblijf van de vreemdeling bij of krachtens [artikel 12](#) is toegestaan;
- j.** indien tegen de uitzetting beletselen bestaan als bedoeld in [artikel 64](#);
- k.** gedurende de periode waarin de vreemdeling door Onze Minister in de gelegenheid wordt gesteld aangifte te doen van overtreding van [artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht](#);
- l.** indien de vreemdeling verblijfsrecht ontleent aan het Associatiebesluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije;

m. indien de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in [artikel 28](#) niet in behandeling is genomen op grond van [artikel 30](#) terwijl hij in afwachting is van de feitelijke overdracht naar een verantwoordelijke lidstaat in de zin van de Dublinverordening.

Artikel 66a Vw

1 Onze Minister vaardigt een inreisverbod uit tegen de vreemdeling, die geen gemeenschapsonderdaan is, op wie [artikel 64](#) niet van toepassing is en die Nederland:

a. onmiddellijk moet verlaten ingevolge [artikel 62, tweede lid](#), of

b. niet uit eigen beweging binnen de daarvoor geldende termijn heeft verlaten, in welk laatste geval het inreisverbod slechts door middel van een zelfstandige beschikking wordt uitgevaardigd dan wel een beschikking die mede strekt tot wijziging van het reeds gegeven terugkeerbesluit.

2 Onze Minister kan een inreisverbod uitvaardigen tegen de vreemdeling, die geen gemeenschapsonderdaan is en die Nederland niet onmiddellijk moet verlaten.

3 De vreemdeling tegen wie een inreisverbod is uitgevaardigd wordt ter fine van weigering van de toegang en het verblijf gesignaleerd in de daartoe bij of krachtens een verdrag, een EU-verordening, -richtlijn, of -besluit of een algemene maatregel van bestuur aangewezen informatie- dan wel signaleringssystemen.

4 Het inreisverbod wordt gegeven voor een bepaalde duur, die ten hoogste vijf jaren bedraagt, tenzij de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de nationale veiligheid. De duur wordt berekend met ingang van de datum waarop de vreemdeling Nederland daadwerkelijk heeft verlaten.

5 Indien de bekendmaking van de beschikking, waarbij het inreisverbod is uitgevaardigd, geschiedt door toezending, wordt van de beschikking mededeling gedaan in de Staatscourant.

6 In afwijking van [artikel 8](#) kan de vreemdeling jegens wie een inreisverbod geldt of die is gesignaleerd ter fine van weigering van de toegang geen rechtmatig verblijf hebben, met uitzondering van het rechtmatig verblijf:

a. van de vreemdeling die een eerste aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in [artikel 28](#) heeft ingediend, zolang op die aanvraag nog niet is beslist;

b. bedoeld in [artikel 8, onder j](#), en

c. van de vreemdeling wiens uitzetting op grond van een rechterlijke beslissing achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of beroepschrift is beslist.

7 In afwijking van het zesde lid en [artikel 8](#) en met uitzondering van het rechtmatig verblijf van de vreemdeling die een eerste aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in [artikel 28](#) heeft ingediend zolang op die aanvraag nog niet is beslist, kan de vreemdeling jegens wie een inreisverbod geldt geen rechtmatig verblijf hebben, in geval de vreemdeling:

a. bij onherroepelijk geworden rechtelijk vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd dan wel hem ter zake de maatregel als bedoeld in [artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht](#) is opgelegd;

b. een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;

c. naar het oordeel van Onze Minister een ernstige bedreiging vormt als bedoeld in het vierde lid, dan wel

d. ingevolge een verdrag of in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland ieder verblijf dient te worden ontzegd.

8 In afwijking van het eerste lid kan Onze Minister om humanitaire of andere redenen afzien van het uitvaardigen van een inreisverbod.

Artikel 67 Vw

1 Tenzij [afdeling 3](#) van toepassing is, kan Onze Minister de vreemdeling ongewenst verklaren:

a. indien hij niet rechtmatig in Nederland verblijft en bij herhaling een bij deze wet strafbaar gesteld feit heeft begaan;

b. indien hij bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd dan wel hem terzake de maatregel als bedoeld in [artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht](#) is opgelegd;

c. indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in [artikel 8, onder a tot en met e dan wel l](#);

d. ingevolge een verdrag, of

e. in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland.

2 Indien de bekendmaking van de beschikking, waarbij de vreemdeling ongewenst wordt verklaard, geschiedt door toezending, wordt van de beschikking mededeling gedaan in de Staatscourant.

3 In afwijking van [artikel 8](#) kan de ongewenst verklaarde vreemdeling geen rechtmatig verblijf hebben.

Artikel 3.77 Vb

1 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan op grond van [artikel 16, eerste lid, onder d, van de Wet](#) worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien:

a. er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag;

b. de vreemdeling de echtgenoot of echtgenote, het minderjarige kind, de partner of het meerderjarige kind, bedoeld in [artikel 29, tweede lid, onder a en b, van de Wet](#), is van een in Nederland verblijvende vreemdeling ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat deze zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, of

c. de vreemdeling terzake van een misdrijf is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of onvoorwaardelijke jeugddetentie, tot een onvoorwaardelijke maatregel als bedoeld in [artikel 37a, 38m of 77h, vierde lid, onder a of b, van het Wetboek van Strafrecht](#), tot een taakstraf of tot een onvoorwaardelijke geldboete, dan wel indien hij terzake van misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard of jegens hem een strafbeschikking is uitgevaardigd.

2 Bij de toepassing van het eerste lid, onder c, wordt mede betrokken de buiten Nederland gepleegde inbreuk op de openbare orde, voorzover die naar Nederlands recht een misdrijf oplevert.

3 Bij de toepassing van het eerste en tweede lid komt aan gratieverlening geen betekenis toe.

4 In geval de aanvraag verband houdt met verblijf als familie- of gezinslid houdt Onze Minister bij de toepassing van het eerste lid, onder c, ten minste rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de vreemdeling en de duur van zijn verblijf, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst.

5 In geval de aanvraag is ingediend door een vreemdeling die houder is van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen die is afgegeven door een andere staat die partij is bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, houdt Onze Minister bij de toepassing van het eerste lid, onder c, mede rekening met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat door de langdurig ingezetene of diens gezinslid op de openbare orde is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de langdurig ingezetene of dat gezinslid uitgaat.

6 Bij de toepassing van het vijfde lid houdt Onze Minister tevens rekening met de leeftijd van de vreemdeling, de gevolgen voor de vreemdeling en de leden van zijn gezin, het bestaan van banden met Nederland dan wel het ontbreken van banden met het land van herkomst.

7 De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, kan worden afgewezen op de in [artikel 16, eerste lid, onder i, van de Wet](#) genoemde grond, tenzij de vreemdeling sinds de laatste uitzetting of het laatste gecontroleerde vertrek een ononderbroken periode van ten minste vijf jaren buiten Nederland heeft verbleven.

8 De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, kan worden afgewezen op de in [artikel 16, eerste lid, onder j, van de Wet](#) genoemde grond, tenzij de vreemdeling sinds de laatste uitzetting of het laatste gecontroleerde vertrek een ononderbroken periode van ten minste vijf jaren buiten Nederland heeft verbleven.

9 De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, kan eveneens worden afgewezen op grond van [artikel 16, eerste lid, onder j, van de Wet](#), tenzij het daar bedoelde verblijf uitsluitend tijdens de minderjarigheid van de vreemdeling heeft plaatsgevonden of het betreft de vreemdeling:

a. die als echtgenoot, partner of minderjarig kind in het land van herkomst is achtergelaten door de persoon bij wie eerder verblijf was toegestaan;

b. die huiselijk geweld heeft ondervonden van de persoon bij wie eerder verblijf was toegestaan;

c. die eerge relateerd geweld heeft ondervonden;

d. die buiten zijn schuld niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omdat de autoriteiten van dat land daaraan niet meewerken,

e. jegens wie Onze Minister [artikel 3.71, derde lid](#), toepast.

10 De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, kan worden afgewezen op grond van [artikel 16, eerste lid, onder i of j, van de Wet](#), tenzij het betreft een vreemdeling die:

a. in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije betreffende de ontwikkeling van de Associatie, of

b. niet wordt uitgezet om reden dat diens uitzetting in strijd zou zijn met de op 12 september 1963 te Ankara gesloten Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese

Economische Gemeenschap en Turkije (Trb. 1964, 217), het op 23 november 1970 te Brussel tot stand gekomen Aanvullend Protocol bij die overeenkomst (Trb. 1971, 70) of dat Besluit nr. 1/80.

11De vreemdeling van twaalf jaar of ouder ondertekent een antecedentenverklaring. Het model van de verklaring wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.

Artikel 3.86 Vb

1De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan worden afgewezen op grond van [artikel 18, eerste lid, onder e, van de Wet](#) wegens gevaar voor de openbare orde, indien:

a. de vreemdeling met een verblijfsduur korter dan drie jaar wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van twee jaar of meer is bedreigd, bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf of een maatregel als bedoeld in [artikel 37a, 38m](#) of [77h, vierde lid, onder a of b, van het Wetboek van Strafrecht](#) is opgelegd, bij onherroepelijke strafbeschikking een taakstraf is opgelegd, dan wel het buitenlandse equivalent van een dergelijke straf of maatregel is opgelegd, en de totale duur van de onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelten van die straffen en maatregelen ten minste gelijk is aan de in het tweede lid, onderscheidenlijk derde lid, bedoelde norm;

b. de vreemdeling wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd, bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf of een maatregel als bedoeld in [artikel 37a, 38m](#) of [77h, vierde lid, onder a of b, van het Wetboek van Strafrecht](#) is opgelegd, bij onherroepelijke strafbeschikking een taakstraf is opgelegd, dan wel het buitenlandse equivalent van een dergelijke straf of maatregel is opgelegd, en de totale duur van de onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelten van die straffen en maatregelen ten minste gelijk is aan de in het tweede lid, onderscheidenlijk derde lid, bedoelde norm.

2De in het eerste lid bedoelde norm bedraagt bij een gevangenisstraf wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van zes jaar of minder is bedreigd, een verblijfsduur van:

minder dan 3 jaar:	1 dag;
ten minste 3 jaar, maar minder dan 4 jaar:	5 maanden;
ten minste 4 jaar, maar minder dan 5 jaar:	7 maanden;
ten minste 5 jaar, maar minder dan 6 jaar:	15 maanden;
ten minste 6 jaar, maar minder dan 7 jaar:	18 maanden;
ten minste 7 jaar, maar minder dan 8 jaar:	22 maanden;
ten minste 8 jaar, maar minder dan 9 jaar:	27 maanden;

ten minste 9 jaar, maar minder dan 10 jaar: 33 maanden;

---

ten minste 10 jaar, maar minder dan 15 jaar: 40 maanden;

---

ten minste 15 jaar: 65 maanden.

3De in het eerste lid bedoelde norm bedraagt bij een gevangenisstraf wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van meer dan zes jaar is bedreigd, bij een verblijfsduur van:

minder dan 3 jaar: 1 dag;

---

ten minste 3 jaar, maar minder dan 4 jaar: 4 maanden en 2 weken;

---

ten minste 4 jaar, maar minder dan 5 jaar: 6 maanden;

---

ten minste 5 jaar, maar minder dan 6 jaar: 12 maanden;

---

ten minste 6 jaar, maar minder dan 7 jaar: 15 maanden;

---

ten minste 7 jaar, maar minder dan 8 jaar: 18 maanden;

---

ten minste 8 jaar, maar minder dan 9 jaar: 22 maanden en 2 weken;

---

ten minste 9 jaar, maar minder dan 10 jaar: 27 maanden;

---

ten minste 10 jaar, maar minder dan 15 jaar: 30 maanden;

---

ten minste 15 jaar: 48 maanden.

4De aanvraag kan voorts worden afgewezen op grond van [artikel 18, eerste lid, onder e, van de Wet](#), indien de vreemdeling wegens ten minste drie misdrijven bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf of een maatregel als bedoeld in [artikel 37a, 38m](#) of [77h, vierde lid, onder a of b, van het Wetboek van Strafrecht](#) is opgelegd, bij onherroepelijke strafbeschikking een taakstraf is opgelegd, dan wel het buitenlandse equivalent van een dergelijke straf of maatregel is opgelegd, en de totale duur van de onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelten van die straffen en maatregelen ten minste gelijk is aan de in het vijfde lid bedoelde norm.

5De in het vierde lid bedoelde norm bedraagt bij een verblijfsduur van:

minder dan 3 jaar: 1 dag;

---

ten minste 3 jaar, maar minder dan 4 jaar:	4 maanden;
ten minste 4 jaar, maar minder dan 5 jaar:	5 maanden;
ten minste 5 jaar, maar minder dan 6 jaar:	6 maanden;
ten minste 6 jaar, maar minder dan 7 jaar:	7 maanden;
ten minste 7 jaar, maar minder dan 8 jaar:	8 maanden;
ten minste 8 jaar, maar minder dan 9 jaar:	9 maanden;
ten minste 9 jaar, maar minder dan 10 jaar:	10 maanden;
ten minste 10 jaar, maar minder dan 15 jaar:	12 maanden;
ten minste 15 jaar:	14 maanden.

6Voor de toepassing van de voorgaande leden wordt onder verblijfsduur verstaan: de duur van het rechtmatige verblijf als bedoeld in [artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet](#) of als Nederlander, direct voorafgaande aan het moment waarop het misdrijf is gepleegd of aangevangen.

7Bij de berekening van de in het tweede en vijfde lid bedoelde normen wordt betrokken:

a. indien een taakstraf is opgelegd:

1°. de duur van de vrijheidsstraf die de rechter heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht;

2°. voor iedere twee uren bij strafbeschikking opgelegde taakstraf: een dag vrijheidsstraf;

b. indien een maatregel als bedoeld in [artikel 77h, vierde lid, onder b, van het Wetboek van Strafrecht](#) is opgelegd: de duur van de vervangende jeugddetentie die de rechter heeft vastgesteld voor het geval dat de veroordeelde niet naar behoren aan de tenuitvoerlegging van de maatregel heeft meegewerkt.

8Bij de toepassing van de voorgaande leden, wordt mede betrokken de buiten Nederland gepleegde of bestrafte inbreuk op de openbare orde, voor zover die naar Nederlands recht een misdrijf oplevert waartegen een gevangenisstraf van twee, onderscheidenlijk drie of zes jaren of meer is bedreigd en waarbij de strafmaat vergelijkbaar is met de strafmaat die in Nederland zou zijn opgelegd wanneer het feit in Nederland zou zijn gepleegd.

9In afwijking van de voorgaande leden wordt de aanvraag niet afgewezen, indien de vreemdeling minderjarig is en één van zijn ouders met de Nederlandse nationaliteit in Nederland is gevestigd.

10In afwijking van de voorgaande leden wordt de aanvraag niet afgewezen bij een verblijfsduur van tien jaren, tenzij er sprake is van:

a. een misdrijf als bedoeld in [artikel 22b, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht](#);

b. een misdrijf uit de [Opiumwet](#) waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van zes jaar of meer is gesteld.

11 In afwijking van de voorgaande leden kan de aanvraag eveneens op grond van [artikel 18, eerste lid, onder e, van de Wet](#) worden afgewezen, indien:

a. er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag;

b. de vreemdeling de echtgenoot of de echtgenote, het minderjarige kind, de partner of het meerderjarige kind, bedoeld in [artikel 29, tweede lid, onder a of b, van de Wet](#), is van een in Nederland verblijvende vreemdeling ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat deze zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

12 In geval de verblijfsvergunning is verleend onder een beperking verband houdende met verblijf als familie- of gezinslid houdt Onze Minister bij de toepassing van de voorgaande leden in ieder geval terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de vreemdeling, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst.

13 In geval de aanvraag is ingediend door een vreemdeling die houder is van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen, houdt Onze Minister bij de toepassing van de voorgaande leden mede rekening met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat door de langdurig ingezetene of diens gezinslid op de openbare orde of nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de langdurig ingezetene of dat gezinslid uitgaat.

14 Bij toepassing van het dertiende lid houdt Onze Minister rekening met de leeftijd van de vreemdeling, de gevolgen van verblijfsbeëindiging voor de vreemdeling en zijn gezinsleden en met de banden met Nederland en het land van herkomst.

15 In afwijking van de voorgaande leden wordt de aanvraag niet afgewezen, indien de vreemdeling verblijfsrecht ontleent aan Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije betreffende de ontwikkeling van de Associatie, tenzij diens persoonlijke gedrag een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

16 Onverminderd het vijftiende lid, wordt de aanvraag niet afgewezen, indien uitzetting van de vreemdeling in strijd zou zijn met de op 12 september 1963 te Ankara gesloten Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije (Trb. 1964, 217), het op 23 november 1970 te Brussel tot stand gekomen Aanvullend Protocol bij die overeenkomst (Trb. 1971, 70) of Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije betreffende de ontwikkeling van de Associatie.

17 De aanvraag wordt niet afgewezen, indien uitzetting van de vreemdeling in strijd zou zijn met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

18 De vreemdeling van twaalf jaar of ouder ondertekent een antecedentenverklaring, waarvan het model bij ministeriële regeling is vastgesteld.

19 Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de toepassing van het twaalfde tot en met het zestiende lid.